

Oponentský posudek bakalářské práce:

Pouť a její využití pro katechezi

Student: Jaroslav Němeček

Oponent: Tomáš Mrňávek

Bakalářská práce na téma *Pouť a její využití pro katechezi* má rozsah šedesáti číslovaných stran včetně seznamu použité literatury, příloh a anotace.

Práce je rozdělena do čtyř částí. Stěžejní část je druhá s názvem *Teorie přípravy katecheze* a třetí část *Návrh katechetického kurzu a jednotlivá setkání*. Druhá část je rozdělena na sedm podkapitol, třetí potom na jedenáct.

První věci, které si čtenář této práce může povšimnout, je velmi přehledný, bezchybný a relativně logicky utříbený obsah na první straně. Pokud jde o počet stran v obou hlavních částech, tak je práce relativně vyrovnaná. Rovněž nezvyklá je bezchybnost českého textu, která je u prací tohoto typu na této fakultě spíš vzácností. Práce je velmi čtivá.

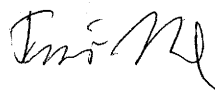
Když se zaměříme na počet poznámek pod čarou, zjistíme, že sice zhruba odpovídá předepsanému rozsahu, ale již se v nich, alespoň ve třetí kapitole (druhé stěžejní), již nedozvíme, odkud student čerpal uvedené informace. Navzdory obsahu použité literatury (str. 50), který je na práci tohoto druhu poměrně ucházející, nenalezneme v textu práce snad ani tři uvedená díla. Naopak v práci najdeme díla, která se již v seznamu použité literatury nevyskytují, např. *Kodex kanonického práva* (str. 7, poznámka 13); Muchová Ludmila, *Úvod do náboženské pedagogiky*, Olomouc, 1994 (str. 4, poznámka 2); Exeler Adolf, *Religiöse Erziehung in einer säkularisierten Gesellschaft*, in Kat. Bl. 98 (1973), s. 717 (str. 8, poznámka 14) a další asi čtyři díla.

Student je mnohdy ve svých tvrzeních velmi tendenční, předpojatý a nepřesný. Např. na str. 21: *Konstantin I. pochopil, že už není možno dále postupovat nepřátelsky vůči šířícímu se křesťanství. Správně postřehl, že může být jednotícím prvkem, jenž by říši stmelil a upevnil*. Dodnes není všeobecně platné stanovisko, proč Konstantin prosadil toleranci křesťanů. Mohl se řídit již Galerovou tolerancí z roku 311, kterou učinil ediktem krátce před svou smrtí, ale o ní se z křesťanské literatury téměř nedozvíme, neboť tento císař křesťany nenáviděl a krutě je pronásledoval. Pokud jde o počet křesťanů, tak je všeobecně potvrzeno, že tvořili pouze nepatrný zlomek populace. Velmi zkresleně působí také informace o Heleně, matce Konstantina, že ze zbožnosti putovala do Jeruzaléma kde našla kříž Ježíše Krista. Mnohem pravděpodobnější je stanovisko, že se utekla do Svaté země před vražedným řáděním svého syna. Dále by mě zajímalo, kde student vzal kuriózní informaci, že od 8. století se uctívání relikvií stává nejvýraznějším projevem zbožnosti? Zajímalo by mě rovněž, co má na mysli pojmem *andělské vysvěcení* (str. 34) a kde vzal informaci, že se před tímto svěcením musí sklonit církevní hierarchie? Jak se dívala církev

na kult andělů ve starověku a odkud pochází? Na str. 45 hovoří o velké kadidelnici, zajímalo by mě, kdy se používá, zda při mši či jiné liturgii?

Přes uvedené výhrady doporučuji k obhajobě.

V Praze 27.5.2007

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jmí M' or similar, written in a cursive style.